

tomrum for store dele af den fattige befolkning, som lod sig tiltrække af deres populistiske snak om pligten til at tage sig af de fattige.

Men hvor begyndte volden så, den omfattende vold, som fortjener betegnelsen borgerkrig? Den begyndte for alvor som en direkte udløber af aflysningen af anden runde af parlamentsvalget i januar 1992. Antidemokratiske islamister havde vundet første runde af valget i 1991, og for at sikre sig sin egen magt satte militæret ind og aflyste anden valgrunde.

En stor del af det officielle Europa så igen fingre med militærkuppet. De skulle ikke nyde noget af et islamisk styre ved porten til Europa. Sådan et ville sende flygtningestrømme nordpå og skabe usikkerhed for europæiske investorer. Milliarder af kroner eller franc ville gå tabt. Desuden var der jo også i EU-kredsen den gamle kolonimagt Frankrig, som siden militærkuppet i Algeriet tilbage i 1965 har været tæt forbundet med det algeriske militær.

Men det var næppe det Algeriet, vi ser, som det officielle Europa havde håbet på. Men ret beset må man have kalkuleret med muligheden for en skarp konfrontation, før det blev besluttet at forholde sig tavs til militærkuppet.

Der er ikke tvivl om, hvem der står bag hovedparten af de massakrer, som skulle bade Algeriet i blod i de efterfølgende år. Det er den mest ekstreme islamistiske sammenslutning, GIA. Men der er berettiget tvivl, om de står bag alle massakrerne.

Indicierne for, at militæret selv står bag nogle massakrer eller i hvert fald lader dem foregå uhindret, er så mange og så stærke, at det er uansvarligt at sidde dem overhørig. Efterretninger peger på, at også højtstående militærfolk og velhavende jordbesiddere foranstalter massakrer i et forsøg på at få fat i landbrugsjord, og på, at militæret lader GIA operere uforstyrret i områder, hvor GIA myrder løs blandt andre islamiske grupperes basis.

For os følger det af denne tvivl nærmest logisk, at det første skridt i en aktiv politik for at få bragt terrorismen i Algeriet til livs og få gjort noget ved de tragiske tilstande er, at der bliver igangsat en uvildig international undersøgelse. En sådan uvildig international undersøgelse handler jo ikke bare om retten til at vide. Den er et uomgængeligt politisk værktøj, hvis vi skal ud af den politiske lammelse og frem mod en målrettet politisk indsats for at få vendt tragedien i Algeriet. Og derfor vil jeg

godt på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget udtrykker sin dybe bekymring over menneskerettighedssituationen i Algeriet, ikke mindst massakrerne på civilbefolkningen, og idet Folketinget fordømmer alle overgreb på menneskerettighederne, opfordrer Folketinget regeringen til

- at gøre det klart over for den algeriske regering, at menneskerettighedssituationen i ethvert land er en legitim interesse for verdenssamfundet,
 - at opfordre de algeriske myndigheder til at acceptere en uvildig international undersøgelse af menneskerettighedsforholdene i landet,
 - at arbejde for, at krænkelserne af menneskerettighederne i Algeriet sættes på FN's dagsorden, f.eks. en særlig samling i FN's Menneskerettighedskommission,
 - at yde beskyttelse til algeriere, som flygter fra forfølgelse,
 - at yde støtte til menneskerettighedsorganisationers arbejde i Algeriet, og
 - at yde økonomisk støtte til hjælpeprogrammer for overlevende ofre for massakrer.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Lotte Henriksen (S):

Befolkningen i Algeriet lever som i et mareridt. Volden og terroren er i de seneste år kun taget til, og mord og voldtægter er blevet almindeligheder i det algeriske samfund.

Vi hører og ser beretninger om blodige massakrer med massemyrderier af hele landsbyers befolkninger, mænd, kvinder, børn, ja, sågar nyfødte; grufuldheder, der ryster os alle, og som vi på det kraftigste må fordømme og tage afstand fra. Hvordan kan dette dog finde sted? Hvorfor kan volden ikke stoppes, spørger vi os selv, vi, der lever i et fredfyldt land.

Situationen er ekstremt kompleks. Kriminelle og islamistiske terrorgrupper myrder tilsyneladende løs, uden at regeringen griber ind og formår at stoppe terroristernes vanvittige angreb